08/01/2019

Μία αληθινή ιστορία από την Ταϊβάν-Ξενιτεύτηκε για την αγάπη του Χριστού

/ Γνώμες

Ο Πατήρ Ιωνάς ιεραπόστολος στη Ταϊβάν διηγείται μία συγκινητική εμπειρία που έζησε στην ιεραποστολή.

Πρίν ἀπό ἕνα μήνα μᾶς ἐπισκέφτηκε μία κοπέλα ὄχι Ταϊβανέζα. Στή χώρα της ἀπαγορεύεται ὁ Χριστιανισμός. Ἔμεινε κοντά μας περίπου μία ἑβδομάδα καί μάλιστα εἶχε νοικιάσει ἕνα δωμάτιο στήν περιοχή μας λίγα τετράγωνα πιό κάτω. Εἶχε προετοιμάσει τήν παραμονή της χωρίς νά μᾶς ἐπιβαρύνει σέ τίποτα. Ἐρχόταν ἁπλά κάθε πρωί στήν Ἐκκλησία γιά νά μᾶς γνωρίσει καλύτερα.

Εἶναι τό μοναδικό παιδί μίας οἰκογένειας καί αὐτό διότι δέν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπόκτηση δεύτερου τέκνου. Δυστυχῶς στήν πατρίδα της τιμωρεῖται τό ζευγάρι, ἄν τολμήσει καί φέρει στόν κόσμο δεύτερο παιδί. Κάποια στιγμή θά ἤθελα νά γράψω γιά τό τερατῶδες ἔγκλημα τῶν ἐκτρώσεων στήν Ἄπω Ἀνατολή καί γιά τή σιωπηλή γενοκτονία ἑκατομμυρίων παιδιῶν.

Ἐρευνώντας μόνη της μέσα ἀπό τό διαδίκτυο, γνώρισε τόν Χριστιανισμό. Ἀποφάσισε λοιπόν νά ξενιτευτεῖ σέ ἄλλο κράτος, στό Λάος, γιά νά μπορεῖ ἐλεύθερα

νά λατρεύει τόν Χριστό. Στήν Ταϊβάν δέν μποροῦσε νά ἔρθει ἐξ ἀρχῆς, διότι δέν τῆς χορηγεῖτο βίζα. Στό Λάος ξεκίνησε μία καινούργια ζωή ἀπό τό μηδέν. Σπούδασε καθηγήτρια ἀγγλικῶν, δουλεύοντας σκληρά, γιά νά βγάζει τό ψωμί της καί νά μπορεῖ νά εἶναι ἐλεύθερη.

Δέν ξέρω πόσοι ἀπό μᾶς θά μποροῦσαν νά κάνουν μία τέτοια θυσία. Στήν πατρίδα της εἶχε καί καλή δουλειά καί χρήματα ἀπό τούς γονεῖς. Θά μποροῦσε νά κάνει μία ὑπέροχη οἰκογένεια μέ κάποιον νέο ἀπό τούς πολλούς φίλους πού εἶχε. Ὅμως αὐτή τά ἐγκατέλειψε ὅλα γιά τόν Χριστό. Διάλεξε ἕναν διαφορετικό δρόμο. Ἡ πολλή ἀγάπη γιά τόν Χριστό εἶναι πού τήν ἱκανώνει νά κάνει τέτοια θυσία! Θυσία χωρίς καθοδήγηση καί κρατούμενα.

Στήν ἀρχή συνδέθηκε μέ προτεστάντες, σύντομα ὅμως ἀνακάλυψε τήν Ἐκκλησία μας, διαβάζοντας γενικά πράγματα καί ἱστορίες ἀπό τήν ἱστοσελίδα μας καί παρακολουθώντας τά περίπου 2.000 βίντεο, πού ἔχουμε ἀναρτήσει στό youtube. Κατάλαβε ὅτι ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι ὁ ἀληθινός Χριστιανισμός. Δέν ἦταν εὔκολο... Ἴσως νά ἀναρωτιέστε, γιατί δέν ρωτοῦσε. Μήν τά βλέπουμε ὅμως ὅλα ἀπό τή σκοπιά μας, ἀπό τήν ἀσφάλεια καί τή σιγουριά μας... Ποιόν νά ἐμπιστευτεῖ; Πόσα κύματα προβληματισμοῦ δέν πέρασε γιά νά γίνει Ὀρθόδοξη ἀπό μόνη της!!!

Ἔκλαψα ἀπό συγκίνηση, ὅταν κατάλαβα ὅτι εἶχε διαβάσει ὅλα τά κείμενα τῆς ἱστοσελίδας μας. Στήν πόλη πού ζοῦσε δέν ὑπῆρχε Ἱερός Ναός. Ὁδηγοῦσε καί πήγαινε σέ ἄλλη πόλη, δύο ὧρες μακριά, ὅπου κάποιοι Εὐρωπαῖοι εἶχαν ἕνα δωμάτιο καί τελοῦσαν τή Θεία Λειτουργία. Ἐκεῖ βαπτίστηκε πρόσφατα.

Δυστυχῶς γρήγορα βρέθηκε ἀντιμέτωπη μέ προβλήματα καί σκάνδαλα πού ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ἀντιμετωπίζει ἐξ αἰτίας τοῦ ἐθνοφυλετισμοῦ. Οἱ διάφορες Ἐκκλησίες προσπαθοῦν νά γίνουν ἐθνικές καί δέν θέτουν ὡς πρῶτο στοιχεῖο τήν ὀρθόδοξη πίστη. Ἀντί νά διδάσκουν πρωτίστως τόν Χριστό, διδάσκουν τά ἤθη καί τά ἔθιμα τῶν ἐθνῶν τους (κυρίως οἱ Σλάβοι), τά ὁποία χρησιμοποιοῦνται καί πολιτικά ὡς μέσο ἐπιρροῆς. Ἐπιπλέον οἱ διάφορες κοινότητες Εὐρωπαίων ἔχουν τήν Ἐκκλησία ὡς σημεῖο ἐθνικῆς ἀναφορᾶς, ὄχι χριστιανικῆς.

Μέ λύπη μοῦ ἀνέφερε ὅτι τίς Κυριακές ἔρχονται κυρίως Ρουμάνοι καί κάθονται ἔξω ἀπό τόν Ἱερό Ναό. Μέσα πού τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία δέν μπαίνουν. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἕνα δωμάτιο, μέρος ἑνός πολυχώρου μέ καφετέριες, ἐστιατόρια κ.λπ. Ἔτσι ἐνῶ τρῶνε μαζί, στήν Ἐκκλησία μπαίνουν μόνο 4-5 ἄτομα. Καί ὅμως αὐτό τό γεγονός δέν τήν σκανδαλίζει.

Ἀπό τήν ἵδρυση τῆς Ἐκκλησίας μας ἐδῶ στήν Ταϊπέι προσπαθοῦμε νά μήν ἀναφέρουμε τό Greek Orthodox Church (Ἑλληνορθόδοξη Ἐκκλησία) καί νά μήν

εἰσάγουμε ἔθιμα ἑλληνικά, ἀλλά νά κηρύσσουμε μόνο τήν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ. Βέβαια αὐτό μᾶς κόστισε καί τό πληρώνουμε μέχρι σήμερα. Ὅπως γνωρίζετε, οἱ Ρῶσοι δυστυχῶς διέσπασαν τήν Ἐκκλησία μας μέ ἐπαίσχυντο τρόπο.

Ἡ κοπέλα λοιπόν αὐτή, δουλεύοντας σκληρά ἀπό τή μία πλευρά καί διαβάζοντας ἀπό τήν ἄλλη ἀπό τό διαδίκτυο καί ἀπό διάφορα βιβλία πού μπόρεσε νά παραγγείλει, εἶχε πολλές ἀπορίες. Γιά παράδειγμα, γιατί πρέπει νά ἔχει καλυμμένο μέ μαντήλα τό κεφάλι της, γιατί πρέπει νά γονατίζει τήν Κυριακή στό Εὐαγγέλιο, γιατί δέν μπορεῖ νά κοινωνάει συχνά καί πολλά ἄλλα ἀκόμη πιό σοβαρά ἐρωτήματα. Πρωτίστως ὅμως ἤθελε νά βιώσει τή λατρευτική ζωή καί τήν προσευχή, ὅπως τά ἔβλεπε ἀπό τά βίντεο πού εἴχαμε, ἀπό τίς διδασκαλίες γιά τή νοερά προσευχή, ἀπό τίς διδαχές καί ἀναμνήσεις τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου καί ἀπό διάφορα φιλοκαλικά κείμενα πού εἴχαμε μεταφράσει.

Τή συγκινοῦσε ἰδιαίτερα ἡ Θεία Λειτουργία, πού παρακολουθοῦσε ζωντανά ἀπό τό διαδίκτυο, ὅταν λόγω τῆς δουλειᾶς της δέν μποροῦσε νά πάει Ἐκκλησία τήν Κυριακή. Παρακολουθοῦσε μέ ζῆλο τά τελούμενα ὑπό τοῦ Ἱερέως. Ὁ Χριστιανός λόγω τοῦ χρίσματος, ἔχει τήν εἰδική ἱεροσύνη καί ὀφείλει νά γνωρίζει κάθε λεπτομέρεια τῆς Θείας Λειτουργίας. Δέν πηγαίνει σέ θέατρο οὔτε σέ γήπεδο, ἀλλά ὀφείλει νά συμμετέχει. Δέν ὑπάρχουν κρυφά καί μυστικά στή λατρεία μας. Λυπᾶμαι πού τό λέω, ἀλλά ὑπάρχει ἄγνοια, σκοταδισμός καί κακῶς ἐννοούμενη εὐσέβεια.

Θυμᾶμαι ὅτι ἤμουν παιδί, στό Γυμνάσιο στήν Πάτρα, ὅταν ἕνας καθηγητής μᾶς μοίρασε τό βιβλιαράκι μέ τό κείμενο τῆς Θείας Λειτουργίας. Τοῦ εἴπαμε μετά: *«Κύριε, τά περισσότερα τά παραλείπει ὁ παπάς, δέν τά λέει»*, καί ἐκεῖνος γελώντας μᾶς ἐξήγησε ὅτι τά λέει ἀπό μέσα του.

Ὅλη τήν ἑβδομάδα λειτουργούσαμε κάθε μέρα –ὅπως βέβαια κάνουμε πάντα ἐδῶ–, ἀλλά εἰδικά γι’ αὐτήν. Εἶδε γιά πρώτη φορά ἀπό κοντά τήν προσκομιδή καί μέ δάκρυα στά μάτια μνημόνευσε ὀνόματα. Ἔκλαψε, ὅταν ἔλεγα *«Θύεται ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ…»*καί μου εἶπε ὅτι αἰσθάνθηκε κάτι, ὅταν ἔνυξα μέ τήν Ἁγία Λόγχη λέγοντας τό *«Εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ τήν πλευράν αὐτοῦ ἔνυξε…»*. Πολλά χρόνια πρίν, κάποιος ἄλλος, πού πρώτη φορά ἔβλεπε τήν προσκομιδή, μοῦ εἶπε ὅτι μόλις ἄκουσε αὐτό τό «ἔνυξε», φώναξε μέσα του: «Μή!», αἰσθανόμενος πόνο.

Ὅσο γιά τή συγκίνηση καί τά δάκρυά της κατά τή Θεία Λειτουργία, τί νά πῶ; Ἐγώ δέν εἶμαι ἄξιος γιά τέτοιους ἀνθρώπους. Μία βδομάδα τή δίδασκα ἐγώ καί ἡ Πελαγία, κάθε μέρα, ἀπό τό πρωί μέχρι τό βράδυ. Πόσες ἐρωτήσεις, πόσες ἄγιες ἀπορίες, πόσες παιδικές ἐρωτήσεις. Ἐμεῖς νομίζουμε, μέσα στή μακαριότητα πού ζοῦμε, ὅτι εἴμαστε τό κέντρο τοῦ κόσμου καί ὅτι οἱ ἄλλοι πρέπει νά προσαρμόζονται στά δικά μας. Ὅμως, θά πρέπει νά σκύψουμε καί νά ἀκούσουμε

ταπεινά τόν κόσμο. Αὐτούς πού δέν ἔχουν γεννηθεῖ μέσα ἀπό τίς δικές μας παραδόσεις, πού δέν ἦταν τυχεροί νά γεννηθοῦν Ὀρθόδοξοι καί νά γνωρίζουν ἀπό τό σχολεῖο ὅσα κουτσά-στραβά ξέρουμε ἐμεῖς. Ἡ κοπέλα αὐτή δέν μᾶς ζήτησε οὔτε μία φορά νά βγοῦμε ἔξω νά δεῖ τήν πόλη, μόνο μαγείρευε λίγο νηστήσιμο φαγάκι καί χαιρόταν πού ἀξιωνόταν νά κοινωνεῖ. Δέν μπορῶ νά πῶ περισσότερα, διότι κωλύομαι ὡς πνευματικός.

Συνέχισε τό ταξίδι της καί μετά ἀπό ἐμᾶς γύρισε στήν πατρίδα της, νά δεῖ τούς δικούς της μετά ἀπό τρία χρόνια, γιατί εἶναι γέροι καί ἔχουν μεγάλο πρόβλημα ὑγείας. Ἐδῶ στήν Ἀνατολή, ὅπως ξέρετε, εἶναι βασικό τό παιδί νά ὑπηρετεῖ τούς γονεῖς ὅταν γεράσουν. Βέβαια εἶναι πλούσιοι καί ἔχουν λεφτά, ὅμως ἠθικά δημιουργεῖται τεράστιο πρόβλημα. Ὡστόσο, αὐτή διάλεξε, γιά νά μπορεῖ νά κοινωνεῖ ἔστω καί σπάνια τόν Χριστό, νά ξενιτευτεῖ καί νά ἀφήσει τά πάντα σάν ἀληθινή μοναχή, χωρίς νά εἶναι μοναχή, γιά τήν ἀγάπη καί μόνο τοῦ Χριστοῦ, ἐλπίζοντας καί πιστεύοντας ὅτι ὁ Θεός θά “σκεπάσει” τούς γονεῖς της.

Ἀπό τότε πού ἔφυγε, γιά μᾶς εἶναι σάν νά μήν ἔφυγε. Θά εἶναι πάντα ἀδερφή μας ἐδῶ. Τῆς εἴπαμε ὅτι θά τῆς μεταδίδουμε τή Θεία Λειτουργία ἐκεῖ πού εἶναι μέσω τοῦ διαδικτύου καί πέταξε ἀπό τή χαρά της. Καί πράγματι, μέσω τῆς τεχνολογίας πήγαινε στό δωμάτιό της καί μέσω τοῦ κινητοῦ τηλεφώνου παρακολουθοῦσε τή Θεία Λειτουργία καί ἀκούγαμε τά δάκρυα καί τούς λυγμούς της. Μᾶς συγκίνησε ἀφάνταστα καί συνδεθήκαμε πολύ μαζί της. Τό εἶπε καί στούς γονεῖς της ὅτι προσεύχεται καί ἐκεῖνοι, ἄν καί ἄθεοι, ἀφοῦ ἀσχολοῦνται μέ δίαιτες καί ὑγιεινή διατροφή, τό δέχτηκαν. Ἄλλωστε δέν θά ἔμενε καί γιά πάντα ἐκεῖ. Τήν καλοπιάνανε.

Μετά ἀπό τρεῖς ἑβδομάδες ξαναγύρισε στή δουλειά της στό Λάος καί παρακαλάει τόν Θεό νά τή φωτίσει, νά δεῖ τί θά κάνει, διότι ἀπό τή μία πλευρά πρέπει νά ἐκπληρώσει τό συμβόλαιό της μέ τήν ἑταιρεία πού ἐργάζεται, ἀφοῦ δέν μπορεῖ νά τό “σπάσει”, καί ἀπό τήν ἄλλη πλευρά πρέπει νά ὡριμάσει καί νά διαλέξει μόνη τόν δρόμο της. Γι’ αὐτό σᾶς παρακαλῶ νά προσεύχεστε γι’ αὐτή, νά τή βοηθήσει ὁ Θεός καί νά τήν ὁδηγήσει στό καλύτερο. Προσεύχεστε, ἐπίσης, γιά ὅλα ἐκεῖνα τά ἑκατομμύρια τῶν ἀνθρώπων πού δέν μποροῦν νά ἔχουν τή χαρά τῆς Θείας Λειτουργίας, ὅπως τήν ἔχουμε ἐμεῖς δίπλα στό σπίτι μας, ἤ καί τήν πολυτέλεια νά πηγαίνουμε σέ ρομαντικά ξωκλήσια ἤ καί Μοναστήρια. Πρέπει νά καταλάβουμε ὅτι ὁ Χριστιανισμός δέν εἶναι ὅπως στήν Ἑλλάδα. Ὅλοι μας ἔχουμε τεράστια εὐθύνη ἀπέναντι τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ μας καί θά δώσουμε λόγο γιά ὅσα δέν κάναμε, γιά ὅσα ἁπλά μπορούσαμε νά κάνουμε καί δέν κάναμε γιά τά ἑκατομμύρια τῶν ἀδελφῶν μας ἀνά τόν κόσμο.

Θυμᾶμαι πρίν ἀπό ἕξι χρόνια, κατά τήν τελευταία μου ἐπίσκεψη στήν Ἑλλάδα, ἐκεῖ

στήν Ἀθήνα, στήν ὁδό Ἀθηνᾶς, ἐκεῖ πού πουλᾶνε τά ἐκκλησιαστικά εἴδη, πῆγα νά ἀγοράσω ἕνα δισκοπότηρο γιά νά τό ἔχω στήν Ἐκκλησία. Ἐνῶ παζάρευα ἕνα ἀσημένιο γιά νά μή σκουριάζει, ἦρθε κάποιος ἡλικιωμένος καί ἤθελε νά ἀγοράσει ὁλόκληρο μαρμάρινο δεσποτικό θρόνο, διότι τόν εἶχε τάμα σέ μία Ἐκκλησία καί βέβαια τό κόστος ἦταν χιλιάδες εὐρώ. Τόν εἶδα καί πῆγα νά τοῦ ζητήσω νά μᾶς δώσει κάτι κι ἐμᾶς, πού δέν ἔχουμε τίποτα παρά ἕνα δωμάτιο, ἀλλά ἀπό τήν ἄσχημη ἀντίδρασή του, μόλις πῆγα νά τοῦ μιλήσω, κατάλαβα καί ἔτσι σταμάτησα. Γι’ αὐτό σᾶς ὑπενθυμίζω νά μήν ξεχνᾶτε ὅ,τι ἔλεγε καί ὁ Ἅγιος Παΐσιος γιά τά σκεύη καί τά τάματα πού στέλνει κανείς στίς Ἐκκλησίες, ὅτι εἶναι πολύτιμα καί ἄχρηστα πράγματα, ἐνῶ θά μποροῦσε νά τά στείλει γιά νά ἀξιοποιηθοῦν γιά τά ἑκατομμύρια τῶν ἀνθρώπων πού δέν γνωρίζουν τόν Χριστιανισμό.

Ἴσως μερικοί ἀναγνῶστες νά μήν ἀντιλαμβάνονται τήν ἀναγκαιότητα τοῦ διαδικτύου καί νά σκανδαλίζονται. Ἔλεγε ὁ Ἅγιος Πορφύριος, ἐάν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ζοῦσε σήμερα θά εἶχε ραδιοφωνικό σταθμό καί φυσικά ἴντερνετ. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι πληρώνουμε πολλά γιά τή διαφήμιση τῶν βίντεο καί τῶν κειμένων, ἀλλά εἶναι κάτι ἀναγκαῖο, γιά νά μποροῦν νά βγαίνουν εὔκολα στά μέσα κοινωνικῆς δικτύωσης. Ὅμως αὐτό εἶναι κάτι γιά τό ὁποῖο θά μιλήσουμε ἄλλη φορά. Ὁ εὐαγγελισμός τῶν λαῶν δέν εἶναι μία ρομαντική ἱστορία ἀλλά ἀπαιτεῖ σκληρή δουλειά, τεχνολογία, ξενύχτι καί χρήματα καί πάνω ἀπ’ ὅλα πολλή προσευχή καί ταπείνωση.